

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119209736
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7119209736.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Martina Kolesára, v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, Senec, Lichnerova 23, proti žalovanej G. H., P. X.XX.XXXX, Y. U., E. Č. Ľ. XXX/X, o zaplatenie 743,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 42Csp 161/2019-77 z 18.9.2020 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej zamietavej časti, pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne zo sumy 743,12 eur od 5.7.2017 do zaplatenia, ktorá s úrokom z omeškania neprevýši sumu 1.500,00 eur, ako aj vo výroku o trovách konania a v tejto časti v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 743,12 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 583,38 eur od 5.7.2017 do zaplatenia a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,94 %.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 743,12 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a s úrokom z omeškania vo výške 0,4% ročne a to zo žalovanej istiny od 5.7.2017 do zaplatenia tvrdiac, že žalovaná na podklade zmluvy o spotrebiteľskej úvere revolvingového typu zo dňa XX.X.XXXX čerpala úver vo výške 1.500,-eur a tento sa zaviazala vrátiť v 36-tich mesačných splátkach po 53,08 eur, avšak svoju povinnosť nedodrжала, dostala sa do omeškania so splácaním splátok, v dôsledku čoho jej vznikla povinnosť uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru, ako aj s tým spojené sankcie. Prihliadol na to, že žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila a nevyužila prostriedky procesnej obrany. Vykonaným dokazovaním zistil, že veriteľ (žalobca) oznámil žalovanej dňa XX.X.XXXX schválenie úveru - zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v rámci ktorej jej bola schválená výška úveru 1.500,-eur splatná počas 36-tich mesiacov a to pri RPMN úveru vo výške 26%, keď listom zo 14.6.2017 žalovanej bolo oznámené omeškanie s úhradou splátok č. 23-25 a bolo jej tiež oznámené zosplatenie úveru. Citoval § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1,5,6 a 9, § 565 a § 657 Obč. zákonníka a tiež § 7 ods. 1,5 a § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. a ďalej citoval vybrané články 7,8 ods. 1-3 zmluvy o revolvingovom úvere. Charakterizoval pojem dobrých mravov a tiež citoval § 517 ods. 1 Obč. zákonníka § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Z predložených listinných dôkazov mal preukázané, že predmetom sporu sú nároky žalobcu voči žalovanej vzniknuté z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 15.4.2015 a dospel k záveru, že zmluva obsahuje zákonné náležitosti, že je platná, pričom žalobca oznámil žalovanej omeškanie s úhradou viac ako 3 splátok. Citoval § 544 ods. 1,2 Obč. zákonníka a dospel k záveru, že strany uzavreli štandardnú typovú zmluvu vopred pripravenú, kde spotrebiteľ zmluvné podmienky nemohol ovplyvniť. Platí to aj pre zmluvnú pokutu, ktorej znenie

uvyverejnené v bodoch 8.1 - 8.4 zmluvy považoval za tak komplikované, neprehľadné či neurčité, že pre priemerného spotrebiteľa je absolútne nepochopiteľné. Mal za to, že tieto ustanovenia nepochybne poškodzujú spotrebiteľa a preto sú neplatné. Citoval znenie úverových podmienok upravujúce nárok na zmluvnú pokutu vo výške 14,6% ročne + úrok z omeškania z dlžnej sumy „napasovaný“ na daný prípad tak, aby spolu neprekročili priemernú RPMN naposledy zverejnenú pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov a súčasne neprevýšili trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády 87/1995 Z.z. a pokiaľ táto sankcia prevýši výšku poskytnutého úveru, mal žalobca požadovať iba zákonný úrok z omeškania. Svojím spôsobom podľa neho tak žalobca obchádza zákon, keď zmluvnú pokutu spolu s úrokmi z omeškania skrýva pod sankcie za omeškanie a dopúšťa sa tak nekalej praktiky. Žalobcovi preto priznal iba istinu 743,12 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 583,38 eur od X.X.XXXX do zaplatenia a v prevyšujúcej časti čo sa týka zmluvnej pokuty vo výške 0,4% denne (správne 0,04 % denne) a úroku z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 743,12 eur od 6.7.2017 do zaplatenia zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu, v akom bol v spore úspešný.

3. Rozsudok v jeho zamietajúcej časti týkajúcej sa uplatneného nároku na zmluvnú pokutu napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalobe aj v tejto časti vyhovieť. Bol toho názoru, že skutočnosť, v zmysle ktorej ustanovenie o zmluvnej pokute nie je individuálne dohodnuté, nespôsobuje jeho neplatnosť. Jasne a nesporne to vyplýva z § 53 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka. Podľa tohto ustanovenia individuálne dohodnutá podmienka nikdy nie je neprijateľnou podmienkou a individuálne nedohodnutá podmienka je neprijateľná len vtedy, ak spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Takýto výklad vyplýva aj z nálezů Ústavného súdu SR vo veci III. ÚS 3725/13 zo dňa 10.4.2014 a potvrdzujú ho aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ napr. vo veci C-34/13. Upozornil, že zmluvná pokuta dohodnutá v zmluve zodpovedá § 53 ods. 1 Obč. zákonníka a jeho vykonávaciemu predpisu - § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Citoval § 53b ods. 1 Obč. zákonníka na ktoré sa vzťahuje aj zmienený § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Príslušné ustanovenia citoval a bol toho názoru, že tieto ustanovenia a obmedzenia zmluvnej pokuty boli dodržané. Prvoinštančný súd rozhodnutie o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu odôvodnil iba skutočnosťami, ktoré sú všeobecné, neurčité a nepreskúmateľné a ktoré sú v rozpore s § 53b ods. 1 Obč. zákonníka.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

5. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 C.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 C.s.p. (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 C.s.p. spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto rozsudok v napadnutej zamietavej časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca podal odvolanie podľa jeho obsahu z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p..

7. Odvolací dôvod podľa § § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený v prípade ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl.46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl.48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Pod odňatím možnosti

konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú (iné) vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia ,s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP .

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

10. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

11. V zmysle vyššie uvedených úvah nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

12. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. § 220 ods. 2, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súadne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmavať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

14. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nepreskúmateľným je rozsudok vtedy, ak dôvody neobsahuje, alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vyporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

15. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti nepriznanej zmluvnej pokuty nie je dostatočne odôvodnený a konajúci súd úplne presvedčivo nevysvetlil, prečo zmluvnú pokutu nepriznal. Súd prvej inštancie ustanovenia upravujúce v zmluve o úvere zmluvnú pokutu považoval za komplikované a neurčité, hoci tieto vo veľkej miere kopírujú zákonnú úpravu a teda ako také ich ťažko možno hodnotiť ako nezrozumiteľné a neurčité.

16. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zákonníka spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53b ods. 1 Obč. zákonníka (ktoré ustanovenie súd prvej inštancie necitoval a zrejme ani neaplikoval) ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

18. Podľa bodu 8.1 žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru - zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako 3 mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1 písm. a/ zmluvných dojednaní okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6% p.a.).

19. Podľa bodu 8.3 predmetnej zmluvy zmluvná pokuta podľa článku 8 ods. 8.1 tejto zmluvy spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť 3-násobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následne sankcie za omeškanie dlžníka so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

20. V zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ Obč. zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý neplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

21. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 53b Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách, predmetom ktorých je poskytovanie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. V zmysle § 3a ods. 1 a 2 nariadenia vlády ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

22. V danom prípade si žalobca v súlade s bodom 8 zmluvy proti žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne tak, že úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia

sumu 1.500,-eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,-eur len 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 743,12 eur do zaplattenia. Odvolací súd má po preskúmaní veci za to, že žalobca si v predmetnom spore v súlade s § 53b Obč. zákonníka a s § 3a nariadenia vlády uplatňuje nárok na zaplattenie zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta vo výške 0,04% denne v prepočte na jeden rok predstavuje 14,60%. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za II. štvrťrok 2015 (aktuálnych ku dňu uzavretia zmluvy o úvere) priemerná RPMN predstavovala 33,96%. S prihliadnutím na znenie § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. maximálna výška sankcie môže byť vyššia ako priemerná hodnota RPMN ešte o 10 percentuálnych bodov. Súčtom 10 percentuálnych bodov a priemernej RPMN je možné dospieť k maximálnej výške sankcie. Úroková sadzba podľa nariadenia zverejnená Európskou centrálnou bankou platná k prvému dňu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu navýšená o 5 percentuálnych bodov predstavovala 5%. Trojnásobok úrokov z omeškania potom predstavoval 15%. Ide tak vo výsledku o navonok komplikovaný prepočet, avšak zjavne navolený zákonodarcom, chrániacim aj záujmy spotrebiteľa. Je potrebné zvážiť, či tento zodpovedá predmetným ustanoveniam zmluvy a až potom robiť závery, či tieto sú dostatočne určité a ak zodpovedajú legislatívnej úprave, nemôže pri nich ísť o nekalú prax.

23. Nakoľko v danom prípade súd prvej inštancie dôsledne neskúmal vyššie uvedené skutočnosti relevantné pre posúdenie uplatneného nároku na zmluvnú pokutu a v odôvodnení rozsudku stranám sporu nedostatočne ozrejmil svoje úvahy, je výsledok jeho rozhodovacej činnosti nie jasný a zrozumiteľný tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom vychádzajúcim z právnych záverov a zo skutkových záverov a tak odvolací súd má za to, že odôvodnenie rozhodnutia je v časti zmluvnej pokuty arbitrárne a neobhájiteľné, v dôsledku čoho je rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný a odvolací súd nemôže posúdiť, či došlo k správne právnemu posúdeniu veci.

24. Na základe uvedených úvah odvolací súd dospel k záveru, že v časti zmluvnej pokuty a v súvisiacom výroku o trovách konania neboli splnené podmienky na potvrdenie, ani zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie a preto rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. v tejto časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

25. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať sa s otázkou oprávnenosti nároku na uplatnenú zmluvnú pokutu. Prvoinštančný súd znovu o tomto nároku rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby spĺňalo všetky požiadavky kladené na rozsudok súdu procesným predpisom.

26. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je príпустné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).